

3. Veľkonočná nedeľa A

*Ukáž mi, Pane, cestu života.
U teba je plnosť radosti. (Ž 15,11)*

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 2, 14.22-28

V deň Turíc vystúpil Peter s Jedenástimi a zvýšeným hlasom povedal:

"Mužovia judskí a všetci obyvatelia Jeruzalema! Treba vám vedieť, čo sa deje, preto si pozorne vypočujte moje slová: Sami viete, ako vám Boh potvrdil Ježiša Nazaretského mocnými činmi, divmi a znameniami, čo Boh skrze neho medzi vami urobil. Vy ste tohoto muža, vydaného podľa vopred ustáleného Božieho zámeru a predvídania, rukami bezbožníkov na kríži usmrtili.

Ale Boh ho vzkriesil a zbavil múk smrti, lebo nebolo možné, aby podľahol jej moci. O ňom totiž Dávid hovorí: Pána mám vždy pred očami a je po mojej pravici, aby som nezakolísal. Preto sa raduje moje srdce a plesá môj jazyk, aj moje telo odpočíva v nádeji. Lebo nenecháš moju dušu v podsvetí a nedovolíš, aby tvoj Svätý videl porušenie. Ukážeš mi cestu života naplníš ma radosťou pred svojou tvárou."

Druhé čítanie

1. Petrov list 1, 17-21

Drahí bratia a sestry, ak vzývate ako Otca toho, ktorý nehľadá na osoby, ale každého súdi podľa jeho skutkov, žite bohoboje v čase svojho pozemského putovania. Veď viete, že zo svojho márneho spôsobu života, zdedeného po otcoch, ste boli vykúpení nie porušiteľným striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou Krista, nevinného a nepoškrveného Baránka.

On bol na to vyvolený pred stvorením sveta, zjavil sa však až v posledných dňoch kvôli vám, čo skrze neho veríte v Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych a oslávil, aby ste verili a dúfali v Boha.

Evanjelium

Lukáš 24, 13-35

Dvaja z Ježišových učeníkov išli v ten istý deň do osady zvanej Emauzy, vzdialenej od Jeruzalema asi na tri hodiny cesty, a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo.

Ako sa zhovárali a uvažovali, priblížil sa sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli neschopné poznať ho. Povedal im: "O čomže sa to cestou zhovárate?" Zastavili sa zronení a jeden z nich, menom Kleofáš, mu povedal: "Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, že nevieš, čo sa tam stalo v týchto dňoch?" On im povedal: "Čo?" Hovorili mu: "S Ježišom Nazaretským; on bol skutkom i rečou mocný prorok pred Bohom i pred všetkým ľudom; ale veľkňazi a naši poprední mužovia ho vydali na smrť a ukrižovali. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. No teraz je už tretí deň, ako sa toto všetko stalo. Niektoré ženy z našich nás aj ohromili. Pred svitaním boli pri hrobe a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a hovorili, že on žije. Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že je tak, ako povedali ženy, ale jeho nevideli."

On im povedal: "Vy nechápaví a ťarbaví srdcom, že neveríte všetko, čo hovorili proroci! A nemal Kristus toto všetko vytrpieť a vojsť do svojej slávy?" A počnúc Mojžišom a ostatnými prorokmi, vykladal im všetky časti Písma, ktoré sa naňho vzťahovali.

Priblížili sa k osade, do ktorej šli, a on sa tváril, že chce ísť ďalej. Oni však naňho naliehali: "Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!" Vošiel teda, aby zostal s nimi.

A keď s nimi stoloval, vzal chlieb, požehnal ho, lámal a podával im. Tu sa im otvorili oči a poznali ho. Ale on im zmizol z očí.

I povedali si: "Nehorelo nám srdce, keď nám cestou hovoril a otváral nám Písma?"

A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Našli zhromaždených Jedenástich a tých, čo boli s nimi. A tí im povedali: "Pán skutočne vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi." Aj oni vyrozprávali, čo sa stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba.

Na zamyslenie

– **...dvaja boli na ceste...** idú po ceste, sú ubití a unavení – tak ako my sme na našej ceste dezorientovaní, vnútorne rozpoltení, plní beznádejnosti, strachu, zúfalstva, bezvýchodiskovosti práve vtedy, keď sú skrížené naše plány, keď sa naša životná cesta nevyvíja tak, ako by sme chceli ... Niekedy aj my sami sme na úteku pred nami samými. Chceme sa držať pevne minulosti a vyhnúť sa našim vlastným životným úlohám ...

– **zatiaľ čo oni ... navzájom si vymieňajú pocity, podišiel k nim Ježiš... Oni boli však zaslepení...** Dvaja sú na ceste a sú pritom oslovení tretím. Vyzerá to tak, že sa odohráva niečo ľahko pochopiteľné, obyčajné, bežné. A pritom tu ide o niečo oveľa viac. To vonkajšie "byť na ceste" prináša so sebou aj to vnútorné "byť pohnutý". Rozprávať o tom, čo nás pobáda na zamyslenie, je vždy prvým dôležitým krokom: von z depresie.

Na druhej strane však aj spoločný rozhovor môže v sebe schovávať nebezpečenstvo točiť sa stále okolo seba samého, t.j., zostávame zaslepení, nevidíme. Naše oči sú "zadržané", "zastreté" – zastreté sklamaním, fixáciou na vlastné predstavy o spásе. Cítíme sa vnútorne prázdni a vyhorení. Pohľad pre hlbšie životné súvislosti sa stratil, zmizol. Zmysel nášho vlastného života nám vôbec už nie je jasný, stali sme sa sebe samým hádankou ... Nevnímame toho, kto s nami kráča. A napriek tomu nás niekto sprevádza, starostlivo bez toho, že by nás chcel vystrašiť, nanútiť sa nám, nútiť nás vybrať si určitú cestu, určitý postoj, pohľad, bez rešpektovania našej slobody ...

– **opýtal sa ich... v tom zostali smutne stáť... Nemusel Mesiáš toto všetko vytrpieť?** Keď ide o naše hlboké a veľmi dôležité otázky ("Odkiaľ prichádzam? Kam idem? Ako to všetko spolu súvisí?") musíme, je dôležité "zostať stáť". V tomto zastavení sa, prerušení pomáha nám tento "cudziniec" pozorne si všimnúť vlastné skúsenosti ako v zrkadle. Niekedy môže tento pohľad najprv priniesť strach a neistotu. Nie sme schopní hneď pochopiť, porozumieť tomu, čo vidíme, bránime sa tomu. Avšak "cudziniec" nás vedie starostlivo ďalej a spúšťa v nás procesy "stávania sa". Dôvera, nádej a viera, že život dostáva novú dimenziu, silnejú. V netušenom, v neočakávanom, ktoré nás stretne, sa premieňa to mŕtve, v čo sme verili na nové bytie.

– **...lámal chlieb... a oni ho spoznali... potom ho už nevideli...** Keď sme na ceste, v slove, keď rozprávame o tom, čo naplňa náš život, čo ho formuje, poháňa – alebo ho možno aj robí strnulým – cítíme možno už v srdci, kto je to, kto s nami kráča. Avšak až pri jedení, pri lámaní chleba, pri tom, keď sa zdieľame o našom všednom dni, o všetkom tom, čo nás spája, spoznávame, spoznávame Ho, spoznávame zmŕtvychvstalého Krista.

V tom istom momente, keď učeníci spoznávajú Ježiša, odchádza od nich – túto skúsenosť majú všetci svedkovia Veľkonočnej udalosti: Ježiša zažijú, stretnú ako zmŕtvychvstalého, nemožno ho však pevne držať. To však nie je ani potrebné. Jeho prítomnosť rozhorela naše srdcia. Tam, kde sa nám otvoria oči, prežijeme novým spôsobom zachraňujúcu a spásanosnú Božiu prítomnosť. Nezmenila sa naša každodenná skutočnosť, ale náš pohľad na ňu.

– **... ešte v tú istú hodinu sa vydali na cestu...** Cesta vedie opäť k počiatočnému bodu, ale stretnutie so skutočnosťou, ktoré nás tam očakáva, sa však zmenilo. Už nie bez odvahy, ubití, ustrašení stretávame sa so všedným dňom. Našli sme opäť našu orientáciu a náš cieľ!

To, čo naplňa naše srdcia, o tom hovoria naše ústa. Núti nás to povedať druhým, čím sme boli obdarení. **A tak niekedy, uprostred dňa, oslavujeme sviatok zmŕtvychvstania...**

3. Veľkonočná nedeľa A

*Ukáž mi, Pane, cestu života.
U teba je plnosť radosti. (Ž 15,11)*

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 2, 14.22-28

V deň Turíc vystúpil Peter s Jedenástimi a zvýšeným hlasom povedal: "Mužovia judskí a všetci obyvatelia Jeruzalema! Treba vám vedieť, čo sa deje, preto si pozorne vypočujte moje slová: Sami viete, ako vám Boh potvrdil Ježiša Nazaretského mocnými činmi, divmi a znameniami, čo Boh skrze neho medzi vami urobil. Vy ste tohoto muža, vydaného podľa vopred ustáleného Božieho zámeru a predvídania, rukami bezbožníkov na kríži usmrtili. Ale Boh ho vzkriesil a zbavil múk smrti, lebo nebolo možné, aby podľahol jej moci. O ňom totiž Dávid hovorí: Pána mám vždy pred očami a je po mojej pravici, aby som nezakolísal. Preto sa raduje moje srdce a plesá môj jazyk, aj moje telo odpočíva v nádeji. Lebo nenecháš moju dušu v podsvetí a nedovolíš, aby tvoj Svätý videl porušenie. Ukážeš mi cestu života naplníš ma radosťou pred svojou tvárou."

Druhé čítanie

1. Petrov list 1,17-21

Drahí bratia a sestry, ak vzývate ako Otca toho, ktorý nehľadá na osoby, ale každého súdi podľa jeho skutkov, žite bohobojne v čase svojho pozemského putovania. Veď viete, že zo svojho márneho spôsobu života, zdedeného po otcoch, ste boli vykúpení nie porušiteľným striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou Krista, nevinného a nepoškrvneného Baránka. On bol na to vyvolený pred stvorením sveta, zjavil sa však až v posledných dňoch kvôli vám, čo skrze neho veríte v Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych a oslávil, aby ste verili a dúfali v Boha.

Evanjelium

Ján 21,1-14

Ježiš sa znova zjavil učeníkom pri Tiberiadskom mori. Zjavil sa takto: Boli spolu Šimon Peter, Tomáš zvaný Didymus, Natanael z Kány Galilejskej, Zebedejovi synovia a iní dvaja z jeho učeníkov. Šimon Peter im oznámil: "Idem loviť ryby." Povedali mu: "Aj my pôjdeme s tebou." Šli a nastúpili na loď. Tej noci však nič nechytli.

Ráno, keď už bolo svetlo, na brehu stál Ježiš. Učeníci však nevedeli, že je to Ježiš. Ježiš na nich zavolať: "Deti, máte niečo na jedenie?" Odpovedali mu: "Nemáme." A on im povedal "Spustite sieť z pravej strany lode a nájdete." Spustili sieť a už ju nevládali vytrahať pre množstvo rýb. Učeník, ktorého Ježiš miloval, povedal Petrovi: "Pán je to." Keď Šimon Peter počul, že je to Pán, obliekol si tuniku – bol totiž nahý – a skočil do mora. Ostatní učeníci prišli na lodi, lebo neboli ďaleko od zeme, len asi dvesto lakťov; sieť s rybami ťahali za sebou.

Keď vystúpili na zem, videli rozloženú pahrebu a na nej ryby a chlieb. Ježiš im povedal: "Doneste z rýb, čo ste teraz chytili." Šimon Peter šiel a vytiahol na breh sieť plnú veľkých rýb; bolo ich stopäťdesiattri. A hoci ich bolo toľko, sieť sa nepretrhla. Ježiš im povedal: "Podťe jesť!" A nik z učeníkov sa ho neodvážil spýtať: "Kto si?", lebo vedeli, že je to Pán.

Ježiš sa priblížil, vzal chlieb a dával im; podobne aj rybu.

To sa Ježiš už tretí raz po svojom vzkriesení zjavil učeníkom.

Na zamyslenie

"Idem loviť ryby", povie Peter a ostatní učeníci idú s ním. Ved' čo iné robiť? Je po Veľkej noci. Do ich a (nášho) života vstúpil opäť všedný deň. Idú loviť ryby; my opäť ideme do firmy, školy, k vareniu. Každý loví opäť ďalej v mori svojho každodenného života ... presne tak ako učeníci! V onú noc nechytli nič. Prázdne ruky. Skúsenosť zbytočnosti. Zbytočná námaha! Zbytočná starosť! Kto nepozná takéto pocity? To je všedný deň. Tak vtedy ako aj dnes.

A potom príde otázka: "Máte niečo na jedenie?" To je otázka pre nás, či máme niečo, z čoho žijeme, z čoho skutočne môžeme žiť. Ich odpoveď znie: "Nie!" Nemáme nič. Máme len prázdne, chudobné ruky, hladné žalúdky, smädné srdcia. Čo sa týka nás, nemáme nič. Nič, čo by mohlo zahnať náš hlad. Nič, čo by rozjasnilo našu temnotu. Nič, čo by vyplnilo našu prázdnotu. Ježiš však povedal: "Spustite sieť!" To znamená: ešte raz to skúste! Choďte do zbytočnosti, choďte do neúspechu. Choďte ešte raz, to je moje slovo. A v tom sa stane zázrak, zázrak plnosti. Zo skúsenosti zbytočnosti sa stane skúsenosť plnosti a človek je aj naozaj naplnený.

Evanjelium útechy. Ako často je ťažké skutočne veriť vo všedný deň. Skúsenosť zbytočnosti nás robí malých, necháva nás rezignovať alebo prepadneme obavám, strachu. Vnímame, ako často sa strácame v malicherných hádkach, sporoch a klebetách, mrháme náš čas, namiesto toho, aby sme si položili dôležitú otázku pre život.

A práve tu stojí Ježiš a pozýva. Hovorí: nezáleží to od vás, od vašich nápadov a konceptov! Záleží to od toho, či vpustíte zmŕtvychvstalého Krista do svojho života. To znamená: vy sa nemusíte o to starať. Ja vám to darujem – nečakane, nezaslúžene, len-tak ako dar. Neexistuje žiadny veľkonočný obraz v umení, ktorý by zobrazoval zmŕtvychvstalého Ježiša bez rán. Mohlo by to byť črtou tajomstva, že Veľká noc ožiari všetky zranenia? Bolesti a rany "nezmiznú" len tak (zbytočnosť nášho života nebude jednoducho ignorovaná), ale vďaka veľkonočnému tajomstvu sa "stanú lúčmi", dostanú novú dimenziu. Kristus nás pozýva k tomu, aby Veľkú noc sme naďalej prežívali v našom živote. Obdarúva nás so svojou prítomnosťou, ktorá posilňuje, dáva silu. "Vezmite a jedzte!"

(Wilhelm Benning)